

domsskyld, end at man maa forhøje Ejendomsskylden i samme Forhold, medmindre man kunde tænke sig den samlede Skatte-reform blive gennemført med større Under-skud for Statskassen, end det, der nu be-regnes; men det tænker jeg slet ikke kan lade sig gøre, og det vilde maaske heller ikke være rigtigt efter Finansernes nuværende Tilstand, og eftersom vi have den indirekte Skattereform tilbage, som selvfølgelig ikke kan gennemføres paa nogenlunde tilfredsstillende Maade, uden at dertil ogsaa skal bringes ganske væsentlige Ofre. Der er altsaa ikke andet for, naar man vil undtage noget af det, som Ejendomsskylden nu er foreslaaet udredet af, end at gaa til at forhøje Promillen, hvis man skal vente at vinde igennem med sit Forslag. Jeg tror for øvrigt — det skal jeg ikke tilbageholde — at Ejendoms-skylden vilde alligevel give det paaregnede Beløb, selv om man holdt Besætning og Inventar uden for, og dog ikke forhøjede Promillen. Jeg tror særlig Landejendome-ne ville give ikke saa lidt højere Beløb end beregnet. Men jeg skal ikke komme ind paa den Sag nu i Aar, jeg udtalte mig saa udførlig om dette Spørgsmaal i Fjor og kan da henholde mig dertil. Og jeg er tilbøjelig til at mene, at den ærede Minister ikke vil nøjes med min Tro i saa Henseende, men vil forlange, at der ved Overslaget over Ejendomsskyldens Udbytte, skal gaas ud fra de Tal for de forskellige Værdier, som man nu mener, der bør gaas ud fra efter de statistiske Oplysninger, som foreligge. Der har altsaa ikke været andet for os at gøre end at foreslaa Pro-millen forhøjet. Naar man gaar til at forhøje Promillen fra 0,75 til 0,85, vil det efter de foreliggende Oplysninger føre til, at Ejendomsskylden kommer til at give omtrent det samme Beløb, som den nu er beregnet til.

Ændringsforslag under Nr. 12 til § 5 vil særlig blive motiveret af det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen), der dér er Medforslagsstiller. Jeg vil kun om dette Ændringsforslag sige, at jeg tror, det drager en heldig Grænse for, hvilke kommunale Ejendomme og Anlæg der skulle være skattefri, og hvilke der bør belægges med Ejendomsskyld, idet det gaar ud paa at faa slaaet fast, at det er de kommunale Ejendomme og Anlæg, der tjene almennyttige Formaal og ikke give Indtægt, der skulle være fri for Skat, og at der af alle de andre skal svares Skat.

Ændringsforslag Nr. 24 til § 8 gaar ud paa at fastslaa Maksimalbeløbet af,

hvad der som Grundskatter kan paalignes til Kommunerne. Som Forslaget nu er, er det samlede Beløb af Ejendomsskyld saavel til Stat som til Kommune fastslaaet, nemlig til det samlede Beløb af de hidtil paahvilende Skatter til Staten. Deraf følger, at jo mindre Ejendomsskyld der bliver til Staten, des mere bliver der til Kom-munen og omvendt; men at der etableres et saadant Forhold gennem en Menneske-alder — nu er det jo Meningen, at man skal have en Overgangstid fra 1903 til 1938 —, at samtlige Vurderingsraad i Byerne paa deres Kommunekasses Vegne blive interesserede i, at Vurderingen til Ejendomsskyld bliver sat saa lavt som muligt, forekommer mig at være højst uhel-digt, og saadanne Forhold bør man ikke gaa til at oprette, naar der ikke er abso-lut tvingende Nødvendighed for det. Jeg tvivler ikke om, at man i al Almindelighed vil bestræbe sig for at vurdere saa sam-vittighedsfuldt som muligt, men naar en saadan Ordning bliver den gældende gen-nem en Menneskealder, maa der alligevel af og til let kunne opstaa Tvivl, om Vur-deringerne ere paalidelige og rigtige. For Kommunernes Vedkommende er vort For-slag det bedste, da man nærmest maa gaa ud fra, at Værdien i Byerne fremdeles vil stige, saadan som det stadig er sket i en lang Aarrække, i hvert Fald derved at der opføres Nybygninger. Naar Maksimal-beløbet af, hvad der kan paalignes til Stat og Kommune, er fastslaaet, og Beløbet til Staten stiger, saa gaar Beløbet til Kom-munen ned. Slaar man derimod Maksimal-beløbet, som kan paalignes til Kommunen, fast, saa staaer det fast og er uafhængigt af den senere Stigning i Ejendomsskyld til Staten, som muligvis og rimeligvis frem-kommer for Byerne.

Endelig er der Forslag til § 14 under Nr. 28, et Forslag, der ogsaa er tiltraadt af det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen). Det Forhold, som dette Forslag tager Sigte paa, omtalte jeg saa udførligt ved 1ste Behandling, at jeg ved denne Lejlighed kan indskrænke mig til væsentlig at henvise til disse Udtalelser. Som For-slagets §§ 14 og 15 nu foreligge, ville de føre til, at der ikke bliver svaret nogen som helst Skat til Staten af de bygnings-afgiftspligtige Ejendomme for April Kvar-tal 1903, og det forekommer mig dog at være en Ordning, som umulig kan for-svares. Vi foreslaa derfor, at det Kvar-tals Bygningsafgift skal indbetales til Staten sammen med det første Halvaars Ejendomsskyld den 1ste Oktober 1903, og